

11. Allaahu pàşẹ fún yín nípaá (ogún tí ó tó sí) àwọn ọmọ yín; ọkúnrin kan yóò máa gba irú ipín obinrin méjì, sùgbón bí wọn bá jẹ obinrin tí wọn sì pọ̀ ju méjì lọ, wọn yóò gba ipínméjì nínú ipínmẹta nínú un ohun tí òkú fí sílẹ̀, bí ó bá sì jẹ obinrin kan soşo (tí kò sí ọmọ miiran pẹlúu rẹ), yóò gba idajì; tí ó bá sì jẹ àwọn ọbíi rẹ ni yóò jogún-un rẹ, idámẹfà ni yóò jẹ tí ẹni-kòòkan nínú un wọn nínú ohun tí ó fí sílẹ̀, tí òkú náà bá fí ọmọ sílẹ̀; sùgbón tí kò bá bímọ, tí ó jẹ pe àwọn ọbíi rẹ ni yóò jogún-un rẹ, iyáa rẹ yóò gba idámẹta; sùgbón tí òkú náà bá ni àwọn ọmọ iyá (ẹgbón tàbí àbúrò), iyáa rẹ yóò gba idámẹfà lẹyìn tí a ti yọ àşotẹlẹ̀ tí (òkú) so sílẹ̀ kúrò tàbí lẹyìn tí a san gbèsè tán. E kò mọ èwo nínú un ọbíi yín àti àwọn ọmọ yín, ẹni tí ó ẹ yín ní ànfààní jùlọ; ọranyàn ni (ilànà ogún pínpin yìi) láti ọdọ Allaahu. Dájúdájú Allaahu jẹ Olùní-ìmò jùlọ, Ọjògbón jùlọ.

12. Idámẹjì ohun tí àwọn iyàwó yín fí sílẹ̀ ni ti yín bí wọn kò bá ní ọmọ, sùgbón tí wọn bá ní ọmọ, idámẹrin ni ti yín nínú ohun tí wọn fí sílẹ̀ lẹyìn (tí a ti yọ) àşotẹlẹ̀ tí wọn so tàbí san gbèsè. Àwọn iyàwó yóò gba idámẹrin ohun tí ẹ bá fí sílẹ̀ bí ẹ kò bá ní ọmọ, sùgbón tí ẹ bá fí ọmọ sílẹ̀, idámẹjọ ni tí àwọn iyàwó lẹyìn tí a ti yọ àşotẹlẹ̀ (tí ẹ so) tàbí san gbèsè. Bí ó bá jásí pe òkú, ọkúnrin tàbí obinrin kò ní ọbí àti ọmọ sùgbón ó ní ọmọ-iyá ọkúnrin kan tàbí ọmọ iyá obinrin kan, ẹni-kòòkan nínú àwọn méjéjì yóò gba idámẹfà; sùgbón tí wọn bá pọ̀ jù bẹẹ̀ lọ, gbogboo wọn ni yóò pín idámẹta lẹyìn àşotẹlẹ̀ tí o bá so tàbí gbèsè, tí (àşotẹlẹ̀ náà) kò ní kó ipalára (bá àwọn tó ní láti jẹ ogún-un rẹ). Ọfin ni eléyìi jẹ láti ọdọ Allaahu. Allaahu sì ni Olùní-ìmò jùlọ, Olùfaradà jùlọ.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۖ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَالْهَبَ الرُّبُعَ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كِلَا أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ ۚ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾